

Zondagmorgen worden Post en van Dijk nog aan een kort verhoor onderworpen. Zij vertellen wie zij zijn en laten het daarbij. Meer wordt ook niet gevraagd. De 'SD' heeft haast.

Vroeg in de middag worden de vijftien uit hun cellen gehaald, twee op brancards – een daarvan is Hilbert van Dijk, de ander een zwaargewonde KP'er. Ze worden met overvalwagens naar de duinen bij Overveen gebracht waar Walter Albers, die zijn hond bij zich heeft, al een groot graf heeft laten delven. Als de wagens naderen, wordt de hond onrustig, Albers loopt met hem weg maar ziet Lages nog uitstappen. Lages heeft die ochtend een heftig conflict gehad met *Kriminalinspektor* Julius Dettmann die de executie zal leiden. Dettmann die de methoden kent die door de Duitsers toegepast worden in Oost-Europa (hij heeft er ook Schöngarth, Naumanns opvolger als *Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD*, leren kennen) heeft voorgesteld, de vijftien door middel van een nekschot af te maken nadat zij eerst in het graf zijn gaan liggen. Lages heeft zich daartegen verzet, Schöngarth (het kan zijn dat het overlijden van Wehner ook daarbij een rol gespeeld heeft) heeft Dettmann in het gelijk gesteld.

Uit de vijftien worden drie groepen gevormd, twee van vijf, een van drie personen, die, met touwen aan elkaar gebonden, groep na groep in het graf moeten gaan liggen. Dertien keer weerklinkt een pistoolschot. Dan worden de twee brancards naar het graf gedragen. Nog twee schoten knallen.

Zij kwamen alle uit het pistool van een Nederlandse SS'er.

Gepast leek het ons, het beeld dat wij althans in dit deel van de werkzaamheden van de LO/LKP hebben willen geven, te besluiten met de beschrijving van de mislukte overval van 15 juli '44 – een beschrijving waaraan wij slechts toe te voegen hebben dat Boogaard, de verrader, nog op zaterdag 16 juli haastig naar de *Sicherheitspolizei* te Utrecht overgeplaatst werd¹ en dat Jan Wildschut, wiens gevangenneming zulk een belangrijke rol gespeeld had, kort voor het einde van de oorlog in een Duits concentratiekamp stierf.

Waarom leek ons die beschrijving van de overval van 15 juli gepast?

¹ Marinus Post heeft dagenlang bij Boogaards woning in de Kinkerstraat rondgezworven, de revolver in de zak, klaar om hem te liquideren. Maar noch Marinus noch andere illegale werkers konden Boogaard vinden. Deze werd kort na de bevrijding gearresteerd en behoorde tot de betrekkelijk weinige Nederlanders wier naoorlogs doodvonnis inderdaad ten uitvoer werd gelegd.